

Zatim sam podijelila učenike u dvije skupine, nastojeći da u svakoj od njih bude boljih i slabijih učenika, i imenovala voditelja skupine. Svakoj skupini dala sam papirić sa pet pitanja i natuknicom u zagradama kao u obrascu. Zadatak skupine bio je da u roku od pet minuta napišu odgovore na ta pitanja. Nakon pet minuta voditelji skupina pročitali su odgovore. Pobjedila je ona skupina koja je dala najviše točnih rečenica.

Istu tu vježbu, koja se sastoji od deset rečenica, dala sam za domaću zadaću.

Ivanka Klarić

JEDAN OD NAČINA OBRADE VOKABULARA TEKSTA »AN AUTUMN MORNING IN EDINBURGH«

Nastavnici koji predaju engleski jezik u drugom razredu gimnazije nailaze u nekim tekstovima na poteškoće pri obradi vokabulara, bilo da se radi o broju ili o težini novih pojmova. Tako se događalo da je bilo teško u pojedinim razredima obraditi tekst »*An Autumn Morning in Edinburgh*«, jer se u tom tekstu javlja prilično velik broj novih riječi, od kojih su mnoge apstraktne prirode.

Pokušala sam obraditi taj tekst na različite načine, a opisat ću onaj s kojim sam, čini mi se, postigla najviše uspjeha. Pripremajući se za sat, izdvojila sam ključne nepoznate riječi i poneku koju je trebalo ponoviti u slučaju ako su je učenici zaboravili. Grupirala sam ih po logičkoj povezanosti i onim redom kojim ću ih upotrebljavati:

<i>cut out of</i>	<i>castle</i>	<i>shape</i>	<i>spectre</i>
<i>cardboard</i>	<i>tower</i>	<i>mist</i>	<i>ghost(ly)</i>
<i>pin (to the)</i>	<i>spire</i>	<i>vague</i>	<i>phantom</i>
	<i>rock</i>		<i>unreal</i>
			<i>roar</i>
			<i>bustle</i>

Zatim sam potražila sliku dvorca. (U tu svrhu može vrlo dobro poslužiti razglednica ili dječja slikovnica.) Nalijepila sam sliku na komad kartona, izrezala dvorac, pripremila pribadače i »tehnički« dio posla bio je gotov.

Evo kako je izgledao sat!

Teacher: *Where are we now?*

Answer

Teacher: *Would you like to be somewhere else?*

Answer

Teacher: *Where? Ana? Mirko? etc.*

Several answers

Teacher: *I'd like to be in a castle (pokažem sliku) but in a real one. Is this a real castle?*

Answer

Teacher: *Yes, you are right — it's only a picture, a picture cut out of cardboard.* Okrenem sliku da vide karton.

Teacher: *What's this picture cut out of?*

Answer

Cut out of i cardboard pišem na ploči. Pokažem im pribadaču uz pitanje: *What have I got? Ako ne dobijem odgovor, odgovaram sama i nastavljam:*

I'm going to pin the picture to the flannelboard.

Kad pričvrstim sliku, pitam:

What have I done?

Answer

Na ploču pišem *pin to*. Zatim, pokazujući detalje na slici, ponovim *tower, rock, hill*, objasnim riječ *spire* i pišem na ploču:

castle, tower, spire, rock

S obzirom na to da je slika izrezana lako objašnjavam riječ *shape* i pišem je na ploču.

Teacher: *What can you see if you look at the houses on a misty morning?*

Answer

Teacher: *Are the shapes clear?*

Answer

Teacher: *You are right — they are not clear. They're vague.*

Pišem riječ *vague* na ploču.

Teacher: *What can you see if you look at the castle on a misty mornig?*

Answer

Na pitanje: *What does this castle remind you of?* dobijemo uglavnom dva odgovora: priče i duhovi. Riječ priča (*fairy-tale, tale* ili samo *story*) poznata im je otprije. Ako nitko u razredu ne zna riječ duh, oni to vrlo slikovito prikažu ili vješto imitiraju te boljeg (a i veselijeg) objašnjenja za *spectre, ghost* i *phantom* ne treba. Pišem te riječi na ploču. U razgovor se sad lako ubace *ghostly* i *unreal*. Što se čuje kad se pojavljuju duhovi? Iz »*My Ship is so Small*« znaju već *roaring sound*, a onda uvedemo i riječ *bustle*, koju treba napisati na ploču.

Tako je objašnjen minimum novih riječi koje su potrebne za razumijevanje novog teksta. Da bi ih učenici usvojili, zamolim ih da izmisle priču o posjetu dvorcu, upotrebljavajući riječi s ploče. Upozorim ih da upotrebljavaju što kraće rečenice, tako da vrlo malo griješe i priča se odvija bez zastoja. Ako u razredu imam učenika koji je ne samo dobar u jeziku već i vješt u izmišljanju, onda on počinje pričati. Ako nemam takvog, ja započinem priču jer im je to obično najteže:

»*One cool misty morning in Septembre I decided to visit an old castle. While I was approaching the hill...*«

Netko nastavlja priču i učenici se izmjenjuju sve dok je ne završe. Evo kako otprilike izgleda jedna od priča koje sam čula u razredu:

»*One cool misty morning in Septembre I decided to visit an old castle. While I was approaching the hill I noticed the castle on the rock. I could see only vague shapes because of the mist. I was very excited when I reached the top of the hill. The castle was beautiful. It had many towers and spires. The old door was open. When I entered I pushed the door which made a terrible noise. I was frightened. The wind started to blow. I went up the stairs and heard some strange bustle. I thought it was the wind roaring around the spires and towers. It was ghostly. Suddenly I remembered all the stories about spectres and phantoms. I started running. Somebody was running behind me. I turned round and saw a vague shape of a ghost. In that moment I fell down the stairs. When I opened my eyes I was lying on the floor beside my bed. I was happy because it was only a dream.*«

Kao što se i iz tog primjera vidi, priča zna biti vrlo zanimljiva i puna akcije, ponekad i duhovita, i zato kad im najavim novu lekciju iz udžbenika, upozorim ih da je to opis. Oni, naime, obično očekuju uzbudljivu priču i smatram da nije loše unaprijed ih upozoriti da to nije takav tekst.

Slijedi tiho čitanje i na njima možete primijetiti kako su zadovoljni, pa čak i ponosni što su sve razumjeli i mogli se uživjeti u tekst.

Fotografije Edinburgha projicirane preko epidiaskopa služe mi za provjeru razumijevanja teksta (mogu poslužiti i fotografije iz knjige). Ponavlja se čitav tekst pomoću pitanja i odgovora. Ako je razred dobar, ima još

vremena da tekst ponovimo, i to ponovo kroz njihovu priču, ali sada točno određenu: »*Last autumn I was in Edinburgh etc.*« Ako više nema vremena za to, zadajem odmah domaću zadaću. Kako u obvezatne pismene zadatke za II razred spada i povezivanje odgovora u cjelovit sastav pomoću veznika, zadajem takvu zadaću, i to služeći se pitanjima iz udžbenika. Na ploči napišem plan vođenog sastava prema pitanjima u knjizi, a učenici za vrlo kratko vrijeme upišu potrebne izmjene u vlastiti udžbenik. To izgleda ovako:

but	1.	and	3.		5.	so	7.	10.
	2.		4.		6.		9.	13.

Učenici, dakle, uopće ne odgovaraju na pitanja 8, 11 i 12. Odgovore na pitanja 1 i 2 povežu u jednu rečenicu veznikom *but*, a 3 i 4 veznikom *and*. Jednom rečenicom odgovaraju i na pitanja 5 i 6, i to bez pomoći veznika. Odgovori na pitanja 7 i 9 povezani su sa *so*, a odgovori na pitanja 10 i 13 čine zasebne rečenice.

Na početku slijedećeg sata nekoliko učenika pročitat će svoje zadaće tako da ostali mogu ispraviti eventualne pogreške.

Amalija Gulam

OSVRT NA RAD PO AV-TEČAJU

Prošle školske godine radila sam u jednom petom razredu po novom udžbeniku ruskog jezika autora Ilijaš-Pavuna-Horga »Русский язык для детей« rađenom po AVGS-metodi. Potakla me radoznalost, a i potreba za promjenom u načinu rada. Radovala sam se i već u mislima gledala i slušala učenike »в разных ролах«. Proučivši priručnik, pitala sam se hoće li rad uspjeti jer sam vidjela da se s čitanjem i pisanjem počinje u II polugodištu, odnosno poslije 16. vježbe.

Što se dobilo radom po tom udžbeniku? Što su učenici Vb uspjeli usvojiti? AV-tečaj »Русский язык для детей« sastoji se od govornih situacija, dijaloga, i obrađuje vokabular i gramatičke strukture u vrlo zanimljivu i djeci bliskom obliku. Gramatičke vježbe i gramatičke situacije također su u dijalogu, istina, samo od nekoliko replika, no dovoljno dugih za uvježbavanje i automatiziranje. Zatim slijede brojalice, stihovi, pjesme, igre i scenariji. Prilično mnogo raznolikosti, a ako tome dodamo i odličnu intonaciju i ritam, onda možemo sebi predočiti kako teče takav rad. Situacije su vezane uz neposredan život djece, uz svakodnevne doživljaje, pa i šaljive, djelomično za V razred i suviše lake. No bez obzira na to, to je ipak dob još uvijek maštovita i razigrana, te se vješto uklapa u dječje igre s macom Murkom... Naoko lako, ipak zadaje svojevrstne teškoće pojedinim učenicima jer treba svladati intonaciju, ritam, pauzu, tempo, intenzitet, akcenat, a to je upravo najteže učenicima nenjegovana sluha pri svladavanju stranog jezika.

Usvajivši određenu leksiku u određenoj govornoj situaciji, učenici se igraju: oni vode međusobne dijaloge uz upotrebu odgovarajućih rekvizita. To je život u minijaturi, tu je živa riječ, tu je prisutan duh jezika koji uče. Oni ga umiju vješto upotrijebiti u raznim situacijama, a to je ono najvrednije u ovom udžbeniku. Za igre upotrebljavaju brojalice kad im treba glavni aktor ili rukovodilac.